„Saan gik æ te!"

Fortsættelse af
„Niels, Pier aa Wolle".

En „Samtaael" i det jyske Sprog
(Vesthimmerland)
—af—
N. Christiansen.

(Niels kommer til Lavhøj og træffer Søren i Gaarden).

Niels: Godaw, Søren!

Søren: Godaw, Niels, aa walkommen te! Hva, skal a si dæ her i Dew? De wa Skaa, do war her et i Formeje, for da wa Mikkel Spiller aa Thomas Tønd her, aa do ka tro, vi fæk wos en ordelig Slaw Kwot aa næ gue Drammer; de wa lig aall de Thomas kund retterier sæ sjel, da han skuld te aa hjem, ha, ha, ha; — de er et en hal Tim, sin han gik. — Saa do ham et? — Hva Vej æ do kommen?

Niels: Nej, a saa ham et, a kommer fræ Kaalstrup.

Søren: Fræ Kaalstrup! Hvem haa do besøjt der?

Niels: A kam te aa tølles mæ Pier fræ Baalle, han skuld hen aa besøg hans Bror Wolle, aa saa wa der hverken Rist eller Ro, a skuld mæ ham indenfor.

Søren: Haa do wot ind ve Wolle? da wa do et sue klog! — Men do vist wal et, han æ blæwen helle?

Niels: Jew, de vist a no helles godt! A vild heller et aa wot derind', men saa tigæ' Pier mæ saa stærk for aa sølle mej, te a tøt et godt, a kund sej nej.

Søren: Da kom do vis tile not! Do blæw da vis ordelig løst ind aa Wolle! Hwa saa gan te dæ?

Niels: Han saa manne Ting.

Søren: Han faadømt dæ da laant nier i Helvede! Gjord' han et?

Niels: Jew, han wa nøj haard.

Søren: Ja, de kan a nok tenk; men de kan do jo ta dæ let, for do æ da en skjekkele Mand; han haar da et nøj aa kund læ dæ hør. De wa et saan for mæ, jen Gaang a war i Low mæ Lam, for han vild kalb mæ en Dranker, — aa hwa, a kund' jo et negt, a fem Tid faar wal stuer en Dram, — men de kund' han da et rend dæ i Niesen mej.

Niels: Nej, den Ting kund' vi nok vær enig om.

Søren: Ja hva, de æ jo aasse Skit mæ dæ her Drikken, de ved a nok, men hwa, en skal da faanøw sæ nøj, men en æ liwen, nær en æ dø, saa ka en jo et. — Hør, væ sæ gue aa kom indenfor! Do vil wal et hjem ijen i Dew?

Niels: Jew, de wa da mi Bestemmels. — Mi Mrind wa helles, om o kund' kjw en Kwi æ dæ; a haar høt do skuld' ha saan en gue Kwi aa vild' sæll.

Søren: Aah, de wa da slem; do kommer lig en Dew saasille; a sold hend' i Guer.

Niels: De war a ki aa; saa hæ'r a et nøj for mi Gaang herhen.

Søren: Ja, de æ jo kisom nok, men gaa no ind, saa ka vi da faa wos nøj aa eb aa drek, — aa faa en Spil Kwot.

(De gaa ind.)

Søren: Vær saa gue aa sæt dæ nier. — A kan et ved, hue mi Kuen er! — Katrin! huer æ do? — kom ind, der æ kommen fremmed! — — No kommer hun, kan a hør. — — — Hue blæwer do aa? en ska gaa her aa rov æller dæ.

Katrin: Hue a blæwer aa! — to a war ud aa gi Grisen, den ska da aasje pasjes.

Søren: Ka do sæt wos næ Brø æ paa Buerø, aa kog wos en Kop Te, faa Niels skal ha nøj aa eb aa drek, han haa gaaen laandt; han sejer nok, han haa wot ind ve Wolle i Kaalstrup, men der haar han wal sajt et faat nøj, for saan hille Folk æ gjan saa gjerre; di gie wal sajt et nøj hen.

Niels: Jow, a fæk baad'æ Brø aa Kaffe, saa a er helles et saa sulten.

Søren: Gjør do! a trower snaar et, di haa gin dæ nøj, saa di tenker et æ paa ret møj andt end aa prek for Folk.

(Katrine har sat Brød ind paa Bordet.)

Søren: Ja, da væ no saa gue aa smag wo Brø. — — Naa, hva saa Wolle saa te dæ?

Niels: Ja, hva saa han? — Han saa jo, te a haar et den rigtig Tro.

Søren: Ja, de tent a nok; di helle snakker aaltid om djæ Tro. — A tøkkes helles, do æ saa still; han haa da wal et hiel faastrækker dæ hen.

Niels: Nej, de vil a just et sej, han haar, men a fæk jo lidt aa tenk po ve de, han saa te mæ.

Søren: Aah, æ do et kloger end aa tenk æ po de? Si do æller aa faa de slaan hen, de føst do kan, helles gaa do hen aa blæwer helle aasje. Saan gik æ mæ den Pig', vi haad fitst Aar, hun wa mej næ Gaang te di her Pigemøder, som di kaa stilt an mej i di sidst Aar, aa saa haa dæ wat nuer aa di helle Piger i Low mæ hend, aa hun war et kloger end aa gaa aa tenk æ paa de, di saa te hend, aa saa end de da aasje mej, te hun blæw helle. — — Di helle sejer nok, te æ Dæwl sejer i æ Brændvind, men a maa væ glaa for æ Brændvind allywal; for nær di helle haa wot i Low mæ mæ, saa plejer a gjan aa ta mæ en rigtig gue Dram, saa plejer a gjan aa kund faa di Griller gjend væk; de skuld do aasje gjør, Niels, for do ka tro, de er et Skjæmt aa tenk saa møj paa di Ting.

Niels: Nej, de vil a no allywal et, for de Drikkeri æ no en Fejl, de skal der da et møj Faastand te aa si. — A kommer nok øwer di Tanker, de æ no de føst, de gaa wal øwer ijen, for helle, de vil a no et vær.

Søren: Der saa do nøj te sidst, de kund a godt li aa hør; de gjæld'er rigtignok aasje om aa væ faast bestemt æ paa de. De ka jo vær, de et æ rigtig aa ta for stuer en Dram, men ringer æ da aa blæw helle, for saa haar en da aalle næ Faanøwels mier, aa saa skal en da vær Nar, nær en kommer sammel mæ anner Folk.

Niels: Ja, do ved da aasje, a aaltid haar wot en skjekkele Mennesk, hva skuld a saa blæw helle for; men nær a skal sej mi Mening, saa kund do bejer træng dæte.

Søren: Hva sejer do? — æ do gal? — vild do, a skuld blæw helle? Nej, do ka tro nej! — Men de æ wal heller et andt end di Spøg. —

Niels: Hva war æ do faatald om jæ Pig', er hun blæwen helle?

Søren: Nej, et hend vi haar i Aar, hend æ dæ Liw i mier end te jen Dew; hun er et rej for aa band en ordenlig Kaall, om de skal vær, men de war hend, vi haad sidst Aar, hun blæw helle.

Niels: War hun saa en skjekkele Pig', far hun blæw helle?

Søren: Ja, de ka do tro, hun war! hun wa rigtig en saar stil aa skjekkele Pig'.

Niels: De wa sær nok, de saa skuld træf mæ hend.

Søren: Ja, de æ, som a sejer, hun kam te aa gruvelier paa de, di saa te hend, aa saa fik æ jo Majt øwer hend tesidst.

Niels: Blæw hun saa ring'er te hend'er Bestilling.

Søren: Ja, i Føstningen, da war de en hiel Jammer aa si æ po hend; da gik hun aa græd, saa de war en Ynk, wen saa war æ jen Gaang, hun wa sammel mæ dem, da kam hun syngend' hjem aa saa, te no war hun kommen te Troen; — de Snak kund a no et faastaa, for hun blæw hiel faaskruer i Huedet, men sin den Ti kan a et sej, de blæw ring'er mæ hende' Bestilling, aa de blæw wal endele aasse bejer, nær a skal sej Sandhied; men, si do, a kund et li aa gaa aa hør paa hende' Syngen-Salmer, aa saa vild hun jo aasse prejk for mæ, aa dæfor skill a mæ aa mæ hend, for de kan en gjan faa nok aa, nær jen en Gaang imell komme te Kjerk, de vil a et ha i mi Gord te hver Daws Brug. — Men no æ de et war aa snak mier om de. — Hør, ta dæ næ mier Brø.

Niels: Nej Tak, no er a godt faasynet!

Søren: Katrin! — Huer blywer do no aa ijen? Kom aa gi Niels en Kop Te! — Vil do ha en hiel Kop?

Niels: Ja Tak, do ved jo nok, a drikker et hal' Kopper Te.

Søren: Ja, men en ka da forspør' sæ. — Do haa wal et inner, a faar en hal Kop, for a rejner et Te, nær en ka et faa en Dram deri. — Katrin, kommer do snaar mæ de Te?

Katrin: Ja, no kommer a?

Søren: Huefor haa do no helt mi Kop saa fuld; hwomanne Gaang skal a sej dæ, te a vil et ha en saa fuld? Ud mæ dæ, aa held nøj aa en.

Katrin: Do skal no aasse aaltid sed aa pøl i de Brænvind; kan do da et aasse jen Gaang blyw kloger?

Søren: Gaa no, som a sejer!

Katrin: Ja, do vil jo ha'et, saa der æ wal et andt aa gjør.

Søren: Nej, en skuld da tro, en wa Mand i si ejen Hus! — Saa, no passer æ bejer. — Jen Dram deri æ da et faamøi. — De æ faale, som di Kvindfolk vil regier no om Staand. Vil di Kuen et aasje somtid regier øwer da?

Niels: Der holder a no mæ Katrin. Du skuld læ de Drikkeri vær.

Søren: Læ wos no et snak mier om de. — — Katrin, ta de Brø aa Bueret aa find wos Kwotten. Læ wos saa faa en Spil Kwot, de ka vi bejer blyw enig om.

Niels: A tror no helles, a skal te aa hjem; a tøkkes ingen Lyst a haar te aa spil Kwot i Daw.

Søren: Aa, de jawer wal et saa stærk; do ka da gjan blyw en Times Ti, aa saa endda kom hjem te Lwien.

Niels: De kan a jo nok, men no tror a allywal, de ska vær mæ Kwotten i Dew.

Søren: Aa, sikke Snak; no ska do ingen Ting brød dæ om. — Kom do no mæ Kwotten, Katrin!

Niels: Nej, no er a allywal bestemt paa, de ska vær.

Søren: Hwa gaa der æ dæ? Saa gjan som do haa vild spil Kwot tor. De æ, som a sejer, do skuld et aa gaan ind te Wolle. Han haar vist aallere sat Griller i Huedet aa dæ.

Niels: En ka da gjan sej nej te en Spil Kwot, for de en et spekuliere paa aa blyw helle. No er a blæwen bestemt paa, a ei vil spil Kwot i Daw, no vil a te aa hjem.

Søren: De æ svær, saa bestemt som do er i di Væsen i Daw.

Niels: Ja, a holder et aa di Folk, der æ ve syw Sind øwer en Dartræ.

Søren: A tøkkes, de æ saa møj tar; do haa blot faat en Bej tar Brø. En Rejsdram kan en et by dæ, aa en Spil Kwot kan en et faa mæ dæ. — Men hwa, do faa jo aa raa dæ sjel, saa æ do wal bejst.

Niels: Ja, de blywer et andetledes i Daw; no ska do ha Faawal.

Søren: Faawal! Læ mæ no si, do et spekuliere saamøj paa de, Wolle saa te dæ.

Niels: Do skal et væ rej, der æ ingen Faar for de, do ved jo nok, a et æ saan aa drej ve. Skuld a blyw helle, saa skuld dæ ske et Mirakel.

Søren: A kan et faasto, huefor do vild ind te Wolle, da do æ saa bestemt i di Væsen.

Niels: De kan a heller et rigtig sjel faasto, men Pier vild endele ha mæ mej indenfor, aa saa tøt a jo, a haar kjend Wolle saa godt fræ forrige Daw, aa da holdt a møj aa ham; han war saan en raar, skjekkele Kaal.

Søren: Dæ skuld do aa wot lis saa bestemt, som do æ øwer for mæ, saa haad do wot fri for di Griller.

Niels: Do snakker hiele Tiden om di Griller. To a haa wal ingen Staa taan. — No ska do ha Faawal!

Søren: Faawal, Niels, aa lyklig Hjemreje!

(Niels kommer hjem og træffer Maren — saaledes hedder hans Kone — i Dagligstuen).

Niels: Naa, dette Maren, saa haar do mæ ijen.

Maren: De kund snaar aa blæwen Awten for dæ.

Niels: Ja, de æ jo en laang Vej.

Maren: Hodan gik de saa; fæk do næ Kwi kjøwt?

Niels: Nej, a kam lig en Daw faasille, den wa sold.

Maren: De wa da slem, saa tæk do et nøj for di Gaang. — Hodan haar Søren de?

Niels: De er hiel sølle; de Drikkeri haar hiel ølaa ham.

Maren: End hans Kuen?

Niels: Ja, hva hun haar æ jo aasse sølle; de wa da jammerlig aa hør paa, som de tetald hinaan.

Maren: Ja, de vil a tro. De æ da godt, vi et er saan.

Niels. Ja, de er endda godt; de er elendig mæ saan Folk.

Maren: Haa do ingen ander Stejer wot ind?

(Fortsættes.)

For Ungdommen.

„Mener eder selv ikke kloge!"

(Rom. 12, 16.)

Forfatteren til „Skjold og Pil," en Bog, som røber et dybt Indblik saavel i Naadens Hemmelighed som i Menneskehjertet, og hvoraf Stykker er oversatte ogsaa paa Dansk, fortæller i en anden, nylig udkommen Bog følgende:

En Gang kørte jeg paa en Regnvejrsdag sammen med to Smaadrenge til Banegaarden i en med Kufferter tungt belæsset Droske.

Utaalmodighed er et Hovedtræk i næsten alle smaa Børns Væsen, men ikke blot i smaa Børns. Der gives Folk, som, uden at Støvlehælene regnes med, maale deres to og halvfjerdsindstyve Tommer og alligevel i udpræget Grad bære dette Karaktermærke. I nærværende Tilfælde er Talen dog kun til Børn, nemlig de to Drenge, som sad hos mig i den lukkede Droske — iøvrigt to prægtige Smaagutter. Nu er de begge to skæggede Herrer og værdige Fædre, der søge at indpode Visdom i deres egne Drenge.

Den gamle, stivbenede Droskehest luntede afsted i sit ensformige Tempo. Vistnok mindst tyve Gange blev jeg adspurgt om, hvad Klokken var „præcis," saa at jeg tilsidst maatte sidde med Uret i Haanden for ikke at skulle nødtvungen trække det op af Lommen. De unge Rejsende pintes nemlig af Frygt for, at vi skulde komme for sent til Banegaarden, en Frygt, som i Begyndelsen kun yrede sig ganske svagt, men efterhaanden blev heftigere og heftigere.

„Kusken kører saa langsomt; vi komme vist ikke tidsnok. Bare han dog vilde køre lidt hurtigere!

„Varer det længe at faa Billet? Mon ikke Toget bliver saa fuldt, at vi ingen Plads kan faa? Jeg vilde gerne være der, naar Toget kommer, for at høre naa Lokomotivet fløjter!"

„Aah, bare vi dog snart var der! Hvor mange Minutter varer det vel endnu?"

Saaledes gik det i Et væk. Da holdt pludselig Drosken stille, vi kom ikke af Pletten. Aabenlys Fortvivlelse malede sig paa Børnenes Ansigter.

„Hvad er dog det for noget," skreg Karl; „hvorfor kører vi dog ikke videre? — Den dumme Kusk! Han ved jo dog, at vi vil til Banegaarden."

„Jeg vil staa ud," udbrød Valdemar, „og sige ham, at han Øjeblikkelig skal køre videre." Jeg maatte med Magt holde den lille tilbage paa hans Plads: han vilde virkelig med Fynd og Klem sige det taabelige Menneske deroppe paa Bukken sin uforgribelige Mening.

„Det er jo skrækkeligt," jamrede de begge. „Uh ha, saadan en dum Kusk! — Se en Gang, han kører ikke endnu!"

„Dersom jeg havde haft ved Tømmen," udbrød Karl, „saa havde vi nået der for længe siden. Men naturligvis, naar han holder her en halv Time, saa kommer vi der aldrig."

Jeg lod Drengene kramme deres Visdom ud og give deres Vrede frit Løb og sagde Intet.

Nu begyndte vi at sætte os i Bevægelse — og Grunden til, at vi havde holdt stille, blev strax aabenbar. Den ene Halvdel af Stenbroen var brækket op, fordi man var i Færd med at nedlægge Vandledningsrør; paa den tilbageværende smalle Strimmel kørte en vældig Fragtvogn os imøde, som det vilde have været os umuligt at komme forbi, dersom vi havde fortsat Kørselen.

Beskæmmede saa de unge, rapmundede Godtkøbskritikere paa hinanden! Jeg lo, men haaber dog, at ogsaa jeg har lært noget af den Oplevelse Mangen en Gang, naar det i mit Liv ikke gaar saaledes, som jeg gerne vilde, naar jeg maa holde stille paa en Tid, hvor jeg gerne vilde, at der rigtig skulde være Fart paa, saa tænker jeg paa dette Ord: „Dersom jeg havde haft ved Tømmen, saa havde vi været der for længe siden."

Ja, dersom jeg havde haft ved Tømmen, dersom Livsrejsen var gaaet efter mine Ønsker, som jeg jo udtalte fra et Standpunkt, hvorfra man intet Overblik har over den foran liggende Bane, saa vilde jeg nok før længe siden være kommen ud i et saadant Uføre, hvor „Livet" nødvendig maa sættes til.

Skulde vi dog ikke bedre opgive al Tanke om selv at „have ved Tømmen", og i dets Sted trygt lade den hvile i hans Haand, som sidder paa det høje Sæde og har den vide Udsigt!

„Tabt og funden."

(Luc. 15, 24.)

I de Tider, da der endnu ikke var anlagt Jernbaner i Amerika, boede der i en af de vestlige Stater en større Landejendomsbesidder, som kun kunde faa sit Korn afhændet, naar han med egen Befordring førte det til Chicago, skjønt Afstanden fra denne By var flere Hundrede engelske Mil. I Reglen fulgte han selv med Vognene for at aflevere sine Varer; da han imidlertid ikke blot var Landmand, men tillige som Lægprædikant arbejdede ivrigt for Guds Riges Udbredelse, kunde det stundom hænde, at en Anden maatte aflevere Kornet i hans Sted. Saaledes havde han en Gang, da han ikke selv kunde tage med, ladet sin Søn rejse til Chicago. Det trak imidlertid længe ud med Sønnens Hjemkomst; den Gamle venteede og ventede, men forgæves. Omsider kunde han ikke holde det ud længere: han sadlede sin Hest og red til Chicago. Der fik han at vide, at hans Søn havde været der og modtaget Pengene for Kornet. Nu frygtede han for, at hans Søn var bleven myrdet og udplyndret, og henvendte sig derfor til Politiet. Ved en dygtig Opdagelsesbetjents Hjælp kom han snart til Vished om, at hans Søn havde været i et Spillehus, hvor han havde spillet alle Pengene bort, ja Heste og Vogn med — kortfattet: han var, ligesom hin Mand paa Vejen til Jeriko, falden iblandt Røvere og bleven „klædt af" lige til Skindet. Hvad der saa videre var sket, kunde Faderen tænke sig til: Sønnen havde naturligvis ment, at nu kunde det ikke mere gaa an at træde Faderen under Øjne, da denne vel sagtens var frygtelig vred — og saa var han flygtet endnu længere bort.

Men hvad gjorde nu Faderen? Sagde han maaske: „Lad saa Knægten løbe da?" Nej, han gik tag efter ham. Alle sine Forretninger overlod han andre at passe og begav sig ud paa Rejse for at lede efter sin Søn. Og nu flakkede han længe om fra Sted til Sted, fra By til By. Overalt, hvor han kom hen, holdt han Gæstepræditener, og efter hver Prædiken fortalte han sin sørgelige Historie om den dyrebare Søn, der var bleven borte, og gav derpaa en Beskrivelse af Sønnens Udseende og sluttede gerne med at sige: „Dersom I nogensinde skulde se ham eller høre noget om ham, saa beder jeg eder at skrive til mig." Langt om længe fik han at vide, at Sønnen var rejst til Kalifornien, Tusinder af Mile bort. Mon nu Faderen sagde: „Aa, lad ham saa skøtte sig selv?" Nej, han gør sig straks rede og begiver sig paa den lange, besværlige Rejse til det stille Havs Kyst for at søge efter sin Søn. Endelig kommer han da til San Francisco og lader strax bekendtgøre i Bladene, at han den og den Dag prædiker paa det og det Sted. Efter Prædikenen fortæller han igen sin Historie i Haab om, at hans Søn maaske dog har læst Bekendtgørelsen og derefter er gaaet med til Forsamlingen. Efter Gudstjenestens Slutning bliver en ung Mand staaende i en Krog, indtil alle Tilstedeværende ere gaaede ud. Da kommer han langsomt hen imod Talerstolen. Faderen seer ham — det er hans Søn. Han iler ham imøde og falder ham om Halsen. Sønnen begynder at aflægge Tilstaaelse, men Faderen vil Intet høre, hans Kys kvæler Syndsbekendelsens Ord i Sønnens Mund — Alt er forladt, før det endnu er bekendt. Faderen har fundet sin tabte Søn, og begge drager nu hjem med Glæde.

Kære Læser! Denne Historie er kun et svagt Billede af den himmelske Faders Kærlighed. O, maaske vanker du som et fortabt Barn om paa Syndens mørke Veje, forblindet af Djævelen, som tilmed har bildt dig ind, at Gud ikke mere vil have dig hjem. Og dog vilde der lyde dig et hjerteligt Velkommen imøde, selv om du kom i dette Øjeblik. Meget længere, end hin Fader i Amerika søgte efter sin Søn, har Jesus gaaet bag efter dig for at søge Gud Faders fortabte Barn. Hvordan end din Fortid har været, hvor sortrend dit Liv seer ud — han vil dog annamme dig. Staa derfor op og gaa til din Faders Hus!

Se nøje efter, naar De køber Dem Jule-Ekskursionsbillet, at den er via A. Mortensen & Co.s Ekstra-Tog fra Chicago samt med „Norge" Jule-Ekskursion, som afgaar fra Hovedkontoret, 126 E. Kinzie St., den 29. November.

Af daarligt mel bliver ikke godt bröd; heller ikke af daarligt garn gode strömper, vanter eller skjærf. Forlang at faa Fleishers.

FLEISHER'S KNITTING WORSTED

En nyttig bog om strikning vil blive sendt for tre mærker taget fra hver hæspel af Fleishers uldgarn samt fem cents for porto. Adresse Fleishers Worsted Works, Philada.

. . . Det bedste . . .

Haarmiddel

i Verden.

Hør blot et Ord, et der maa lyde som en smuk Tale; men ikke desmindre er sandfærdig — saa sand, som at Solen skinner og Regnen falder til Jorden. Jeg har tilbragt mit Liv med Forsøg paa at opdage og tilberede dette nye, moderne Haarmiddel og jeg kan sandfærdig sige, at hele heldige Udførelse er kommet til mig, som et Resultat paa mange Aars iærdigt Arbejde, med Dage fulde af Arbejde og Nætter fulde af Studier. Derfor er jeg nu i Stand til at sige, at

jeg kan skaffe Dem et Hoved bedækket med Haar.

Det har intet at sige, om De har været skaldet i 20 Aar eller mere. Dette moderne Haarmiddel er tilberedt af rene Urter. Det er rent som Himlens Taaredraaber. Det er Naturens eget Middel. Det er derfor, mit Tilbud i Sandhed vil bringe Frugt. Nogle vil sige: „Jeg har prøvet alle Midler; men intet kan hjælpe mig. Jeg har brugt alt for mange Penge til ingen Nytte. Andre troede deres Midler vare de bedste, ligesom De nu gør." Men var nogen for saa sikker, at han vilde lade Dem tage et kostbart Middel? Tag det paa min Garanti, og prøv om det ikke er godt. Skulde det ikke hjælpe, faar De alle deres Penge tilbage, saa De kan prøve et andet Middel. Dette er et Tilbud, som ingen før har gjort Dem — ingen anden turde gøre det — ingen anden vilde gøre det. Dersom De er skuffet forhen af andre Midler ikke hjalp, saa prøv dette

paa min Risiko.

Jeg sender ingen Prøver. Referencer: Dunn's eller Bradstreet's Commercial Agencies eller hvilken som helst af Byens Banke.

En Flaske vil bevise at, jeg ved mit Haarmiddel holder alt, hvad jeg lover.

$2 pr. Flaske $3, $5 og $10.

Send money order eller express order. — Hvis det mislykkes faar De Pengene tilbage.

Skriv til

GEO. W. SCHOENHT,
ELDORA, IOWA.

$50 Steel Range
for
$23.75

Bedste Bageovn i Verden.
Garanteret for 5 Aar.
Send $1.00 og vi sender range som Prøve.

Vi har den største Jernvare-Forretning i Verden

Symaskiner.
$25 Chicago Singer for $12.50
$30 Imperial for $14
$35 Columbia for $15
$37 Peerless for $16
$40 Peerless for $20
Kan faaes paa Prøve i 30 Dage, eller 50 Cents billigere, om den betales strakt. Hver Maskine er fuldstændig garanteret.

Skriv til JUDSON A. TOLMAN CO., 66 Lake St., CHICAGO, ILL.

Danske Stereoskopbilleder

Vore ægte importerede originale Stereoskopbilleder, fra forskellige Egne af Danmark, er de smukkeste, som nogen Sinde har været tilsalgs her i Amerika. Kun $1.50 pr. Dus. Med et numerket Glas $2.00. Portofrit tilsendt.

Agenter ønskes overalt, hvor der er Danske. Skriv efter Fortegnelse og Betingelser.

Humbolt Publishing House,
1449 North Humboldt Street,
CHICAGO, ILL.

Quilt Mønstre.

Sofa- og Naalepude Mønstre. Enhver, som quilter, skulde have vor Bog med 400 Mønstre, indeholdende de smukkeste, underligste, mest attiktende og sjældne Mønstre, fra gamle log cabin til Stjerne og puzzle Mønstre; ualmindelige og smukke, indbefattende 100 crazy stitches. Sendes portofrit for 10 Cents.

LADIES' ART. CO., 74 R., ST. LOUIS, MO.

Dameveste.

Send $1.50 og De vil erholde portofrit tilsendt en Dameveste efter Deres Maal af fineste og bedste Uld. Ved Indsendelse af 6 Stykker erholder De som Præmie en frit. **Brødrene Nelsons,**
Uldvare- og Garnforretning,
514—16 Cedar Ave., Minneapolis.